

ÉLŐLÁNC

MAGYARORSZÁGÉRT

Te magad légy a változás...

ALAPÍTÓ OKIRAT

ALULÍROTTAK a köztársaság intézményeinek tekintélye, a társadalmi önszerveződés élénkítése, a népképviselőt helyreállítása, természeti és kulturális örökségünk helyzetének javítása érdekében,

a jelen és a jövő nemzedékek iránti felelősségünkötől vezéreltetve,

abban a meggyőződésben, hogy a közvélemény tájékoztatása és a döntések befolyásolása érdekében politikai eszközre van szükségünk, sőt részt kell követelnünk magunknak az ország kormányzásából,

olyan szövetséget ajánlva Magyarország lakóinak, amely négy évenként hitelesen tudja képviselni a helyi és országos választásokon az ökológiai belátáson alapuló politikai törekvéseket,

fentiek érdekében a mai napon, 2005. október 8-án összegyűltünk Budapesten, a Pázmány Péter sétányon kikötött „A38” hajón, és

„Élőlánc Magyarországért” néven pártot alapítottunk.

A párt az Alapítók által megvitatott és elfogadott, és ezen okirathoz csatolt Alapszabály szerint kezdi meg működését, Magyarország alkotmányos értékeinek és céljainak szolgálatában, a vonatkozó törvények keretei között.

Kelt Budapesten, 2005 október 8-án.

Ezúttal nem egy facsoportot vagy egy folyót védelmezünk, hanem önmagunkat – az országot. Elhatároztuk, hogy pártot alakítunk, a védtelenek védelmében, a közöny és a beletörődés ellen.

Célunk az életformák gazdag változatosságának fenntartása, a megsebzett bolygó sebeinek gyógyítása, az emberi együttélés mély válságából kivezető utak felkutatása.

A jólét illúziójáért túlságos árat fizettünk. A globális társadalmi és környezeti válság katasztrofális következményei országunkat is egyre súlyosabban érintik. A természet kifosztására alapított „rég jó világnak” örökre vége.

A politikai üzem működését azonban ez mintha nem érintené: a pártok vetélkedése más érdekek körül forog. Demokráciánk inkább képmutató, mint képviseleti, inkább részvétlen, mint részvételi. Közintézményeink tekintélye s a beléjük helyezett bizalom tizenöt évvel az első szabad választások után a mélypontra jutott.

Mi a politikát civil mozgalmak önkénteseiként tanultuk. Azok közé tartozunk, akik az elmúlt években megpróbálták a közfigyelmet a földünket és vizeinket, egészségünket, kultúránkat, lénytársainkat és utódainkat fenyegető veszedelmekre irányítani – kevés sikerrel. Az országot elborító szeméttömeg, a városainkat fojtogató gépkocsiaradat, gigantikus környezetpusztító beruházások megfékezésére tett erőfeszítések felrázták a társadalmat, de alig befolyásolták a politikai döntéseket. Ugyanígy jártak, akik a legkiszolgáltatottabb helyzetű csoportok érdekében, a közszolgáltatások védelmében vagy a családi gazdaságok, kistelepülések megmentésére szövetkeztek. Legszerényebb törekvéseink is szemközt találják magukat a technológiai-gazdasági uralom kérlelhetetlen erejével. A tiltakozás többé nem elég, szép szóval nem lehet az úthengert megállítani.

Ahhoz, hogy az ökológiai politika céljai valóra válhassanak, mindenekelőtt választhatóvá kell tenni őket. Ahhoz, hogy egyenlő jogon mérközhessünk a politikai pártokkal, párttá kell lennünk, amely a helyi, az országos és az európai választásokon méltóképpen képviseli majd meggyőződésünket. Tisztában vagyunk a lépés kockázatával: a pártpolitikát övező gyanakvás és bizalmatlanság ezentúl beárnyékolja a mi lépéseinket is. Példánkkal kell bizonyítanunk, hogy lehet másként politizálni.

A nyilvános beszéd komolyságának a politika méltóságának helyreállítása számunkra létkérdés. Mi nem a hatalomért folyó öncélú hajsztát értjük politikán, hanem a polgárok részvételét a közügyek intézésében. Ma semmit sem tesz, aki csak a szavazatok megszerzését tűzi célul, és nem valami egészen mást: a mélyebben munkáló társadalmi törekvések szolgálatát és képviseletét. Szegényes, szerény, „földhözragadt” politizálásra készülünk. Olyan politikára, ami rászorul a polgárok segítségére, s az összefogás új formáit kelti életre.

Segíts, hogy az Élőlánc körbe érjen!

Mit akarunk elérni?

Természeti és kulturális örökségünk megőrzését és gyarapítását, elpocsékolásuk helyett.

Ki akarjuk szabadítani magunkat a gazdaság kényszerzubbonyából. Azt akarjuk, hogy társadalmi erőfeszítéseink ne gazdasági célokat szolgáljanak; éppen ellenkezőleg, a gazdaság szolgálja a társadalom céljait. Ma a gazdasági növekedés árát az élet minőségének romlásával fizetjük meg. Igazolhatatlanul szélsőséges jövedelemeloszlás, kilátástalan szegénység, a munkavállalók kiszolgáltatottsága, a természet pusztulása és a közösségek széthullása jelzi: Magyarország nem arra tart, amerre a rendszerváltozás idején elindult.

Számunkra a demokrácia azt jelenti, hogy kisebb és nagyobb közösségek tagjaiként részesei lehessünk a sorsukat érintő döntéseknek.

Gondoskodni kívánunk ennek jogi és anyagi feltételeiről, arról, hogy közügyben a döntések a legszélesebb nyilvánosság ellenőrzése mellett szülessenek. Ahhoz, hogy változni és változtatni tudjunk, ügyfélből, fogyasztóból, lakosságból közösséggé kell lennünk; és csak az egymásért vállalt felelősség tehet azzá. Nem tűrhetjük, hogy politikai képviselőink pártalkalmazottak, gazdasági érdekcsoportok kijárói legyenek. Azt akarjuk, hogy választóiknak tartozzanak közvetlen felelősséggel. Minden képviselő induljon egyéni választókerületben. Arra törekszünk, hogy a törvényhozás és a jogalkalmazás ne lehessen a mindenkori hatalom játékszere, hogy megszilárduljon az ország törvényes rendje. Helyre akarjuk állítani a közjó szolgálatának becsületét, megvédjük a közjavakat, megakadályozzuk a közszolgáltatások kiárusítását.

Szembenézünk a globalizáció és az európai integráció kihívásával, reális számvetést készítünk.

Megkeressük a hazai piac védelmének, a helyi kis- és közepes méretű vállalkozások támogatásának korszerű eszközeit. A termőföldet megtartjuk a hazai gazdák, gazdálkodó családok kezében. Kezdeményező és közvetítő szerepre törekszünk a globális környezeti válság enyhítésére irányuló nemzetközi erőfeszítések terén, s mi magunk élen járunk a vállalt környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésében. Nem végrehajtói, formálói leszünk az új európai rendnek. Azokkal szövetkezünk, akik európai szuperállam helyett az Unió

Segíts, hogy az Élőlánc körbe érjen!

föderális jellegét erősítenék. Támogatjuk a határon túl élő magyarok autonómia törekvéseit. Azon leszünk, hogy a Duna mentén és a Kárpát medencében az együtt élő nemzetek közösen, ne egymás rovására oldják meg egyre súlyosbodó környezeti problémáikat.

Minden erőnkkel támogatjuk az áttérést a szelíd technológiákra, a gazdálkodás környezetbarát formáira.

Radikálisan növeljük a megújuló energiaforrások arányát. A hulladékkibocsátás csökkentésére ösztönző szigorú szabályokat alkotunk, az újrahasználat és újrahasznosítás ésszerű rendszereit szorgalmazzuk. Autópályaépítés helyett a vasúti és villamos tömegközlekedés fejlesztésére és a közúthálózat korszerűsítésére költünk! Mezőgazdasági politikánk a minőségi termelést, a természetkímélő tájgazdálkodást, a környezet- és élelmiszerbiztonságot, valamint a vidéki munkahelyteremtést szolgálja. A vízminőség megőrzését, javítását szolgáló vízrendezési gyakorlatot honosítunk meg. Gondoskodunk az egészséget és az élővilágot veszélyeztető technológiák kiszorításáról. Energia- és anyagpazarlás helyett a mértékletességet ösztönözzük. Elérjük, hogy a környezettudatos életvitelhez szükséges ismeretek a közoktatás minden szintjén megjelenjenek.

Képviselni kívánjuk a jövő nemzedékek – a gyerekek, fiatalok – érdekeit a ma születő döntéseknél.

Képviselőnk törvényes feltételeinek megteremtését szorgalmazzuk

Az ökológiai politikáról

Az ökológiai politika azoknak az akadályoknak és életidegen kényszerűségeknek az eltávolítása, amelyek az erőszakos modernizáció természet- és társadalomátalakító kísérleteinek örökségeként maradtak ránk.

Az emberi közösségek és az élőlény társulások életképességének helyreállítására törekszik, a fenntartható gazdálkodás és a felszabadító együttlét társadalmi stratégiáit keresi. Kiindulópontja a jövő nemzedékek iránti felelősség belátása, amely arra kötelez bennünket, hogy természeti és kulturális örökségünket a maga gazdag változatosságában és változékonyságában őrizzük meg utódaink számára.

Célja, hogy megtörje a technikai-gazdasági kényszerűségek uralmát, és az emberi együttélést az életformák gazdag változatossága iránti tisztelet, a kímélet és az elővigyázatosság elve alapján szervezze meg.

A mennyiségi növekedéssel szemben előnyben részesíti a dolgok emberi léptékének megőrzését.

A gazdasági hatalomért folyó gyilkos versengést az egymásra utaltak közti szolidaritás nevében korlátozná.

A szabadságban a mások szabadsága iránti elkötelezettséget hangsúlyozza, annak tudatában, hogy az egyén nem lehet szabad társaitól függetlenül.

Az ellen küzd, hogy a technológia rémuralmát haladásnak, a pótolhatatlan és nélkülözhetetlen természeti források elherdálását jólétnek, a profit utáni hajszát ésszerű gazdálkodásnak nevezzék.

Az ökológiai politika hisz a fenntartható fejlődésben. De ami körülöttünk van: nem fejlődés és nem tartható fenn. A természet kizsigerelése, a társadalom irgalmatlan alárendelése a logisztikai szempontoknak (használat = haszon = hatalom) az ipari tömegtársadalmak működésének nem valami járulékos vonása, hanem a lényege. A jövő nemzedékek örökségének pusztítása nem fejlődő, hanem vészesen hanyatló civilizációra vall, amely nem ismer különb célt, mint eszközeinek szaporítását, a világ minél sebesebb elhasználását. Ma a fejlődést nem fenntartani, hanem újrakezdeni kellene.

A modernizáció tartalékai kimerültek: az eszközök előállításának és elosztásának optimalizálása önmagában nem biztosít többé jobb életlehetőségeket. A haladás ettől fogva nem technikai kérdés. Ezentúl a célok jóságát kell minden esetben megvizsgálni.

Az ökológiai politika helyreállítja, a politika eredeti értelmét: vita és megegyezés a közcélok mibenléte körül. A társadalmi teljesítmények

Segíts, hogy az Élőlánc körbe érjen!

értékelésének jogát visszaperli a személytelen mechanizmusoktól, s a döntéseket, ahol csak lehet, a közös mérlegelésen, az érintettek illetékes részvételén alapuló eljárásokra bízza.

Azok a szövetségesei, akik nap mint nap tapasztalják a technológiai-gazdasági világrend korlátait, az élet minőségének romlását, az élő világ pusztulását, emberi méltóságuk sérelmét, jogaik megcsúfolását, kiszolgáltatottságukat számukra átláthatatlan és ellenőrizhetetlen politikai és gazdasági hatalmaknak.